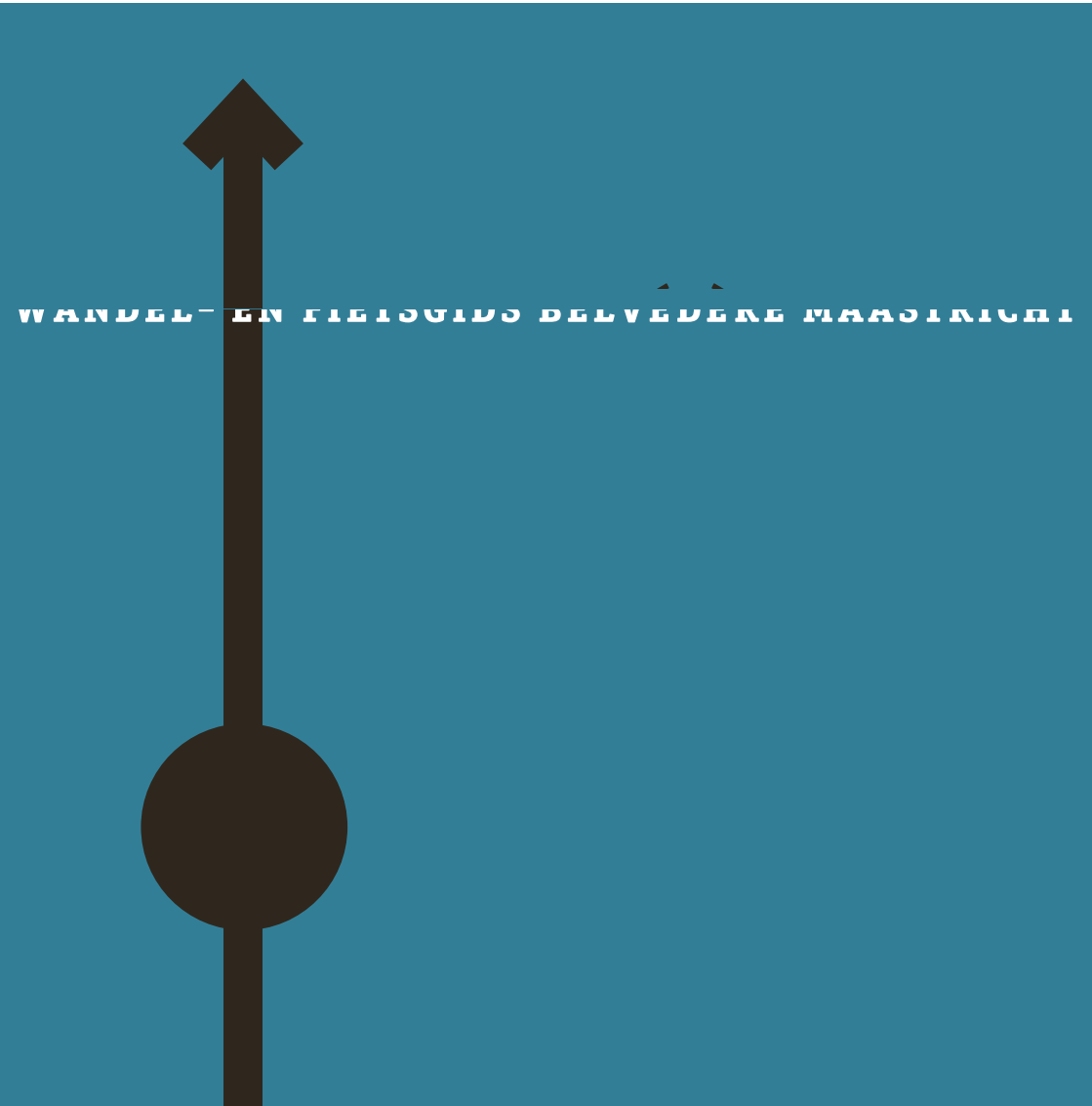
Rondje Belvédère

fietsgids

Rondje Belvédère fietsgids

Rondje Belvédère fietsgids

Deze fietsroute voert u langs de grenzen van Belvédère, een veelzijdig gebied aan de noordkant van Maastricht. Hier zal in de komende 25 jaar veel veranderen; Maastricht krijgt er een stadsdeel bij. De bebouwing en inrichting zal gefaseerd plaats vinden. De eerste projecten zijn al van start gegaan.

De fietsroute beschrijft een cirkel om Belvédère én de directe omgeving; het landschap van het zogenaamde Grensmaas-gebied. Het eerste deel van de route voert u langs de westkant van het gebied in noordelijke richting, aan de Belgische kant van de Maas, bij Uikhoven brengt een veerpont u naar de Nederlandse oever. Via de prachtige maasdorpen Voulwames, Itteren en Borgharen nadert u het Belvédère gebied in zuidelijke richting. Vanaf Itteren is Belvédère al te zien, met de Belvédèreberg als oriëntatiepunt. De hoogteverschillen zijn in een weids panorama goed te overzien. Om de uiteenlopende sferen van het gebied in beeld te brengen hebben we de ene keer meer aandacht voor historie, een andere keer meer voor natuur, toekomst of vertellingen. Zo kunt u de gids meer dan eens lezen, tijdens de fietstocht of naderhand, thuis. De gids is dan ook een tijdsdocument; over een aantal jaren zullen de veranderingen in het gebied al zichtbaar zijn. Dit is de manier waarop Belvédère groeit en langzaamaan bekendheid zal krijgen als de 'noordkant van Maastricht', die beslist de moeite waard is om nu al te beleven en kennis te nemen van de grote veranderingen die de stad Maastricht in relatief korte tijd ondergaan heeft. Van een industriestad heeft Maastricht zich ontwikkeld tot een stad waarvan dienstverlening, cultuur en wetenschap het karakter bepalen.

In tegenstelling tot de wandelgids, ligt bij de fietsroute vooral de nadruk op water. Belvédère wordt doorkruist door water én omringd door water. De route voert dan ook grotendeels langs en over water, langs de grens, door België en Nederland, steeds met zicht op water. Ook de vertellingen gaan over water, hoog water en laag water. Het water dat de geschiedenis bepaald heeft en het water dat de toekomst zal beïnvloeden.

route

Rondje Belvédère

Duur van de fietstocht **2,5 tot 3 uur**

Afstand **32 km**

Belvédère **het gebied gelegen langs de linkeroever van de Maas, reikend vanaf de rivier tot aan de Brusselseweg, in het noorden afgebakend door de Belgische grens, in het zuiden door de Statensingel, de Capucijnenstraat en het terrein van de Nutsbedrijven. Langs de fietsroute bevinden zich verschillende horecagelegenheden en picknickplaatsen. Voor kinderen liggen er diverse speeltuinen langs de route.**

Vertrek **Infocentrum Belvédère, Bassin 100, Maastricht**

Zebrapad Maasboulevard oversteken, richting Noorderbrug

Op het Sphinxterrein zijn voorbeelden te zien van industriebouw uit verschillende periodes; 1880, 1930 en 1955. De bouwstijlen uit die periodes zijn in categorieën te verdelen. Er wordt voor gepleit om de gebouwen in samenhang te bewaren, in het belang van het industrieel-archeologisch erfgoed.

Langs fietspad rechts tot einde Boschstraat, bij de stoplichten de Boschstraat oversteken, naar links (vóór de Noorderbrug) langs de muur van De Sphinx de Frontensingel volgen

Het hoge, lange witte gebouw van De Sphinx wordt in de volksmond 'de Eiffel' genoemd. Dit zeven verdiepingen tellende gebouw van gewapend beton werd gesitueerd op de plek van de voormalige glasblazerij aan de Boschstraat. Het gebouw moest vooral een rationelere aanpak van de productie van sanitair mogelijk maken. De productie van sanitair was toen nog over het hele Boschstraat-terrein verspreid. Door alle fasen van het productieproces beter te ordenen, zou er efficiënter gewerkt kunnen worden. Het gebouw werd ontworpen door ingenieur-architect P. Knols. Het gebouw is 33 meter hoog, twintig meter breed en 60 meter lang. Naderhand werd het nog uitgebreid met Eiffel II en Eiffel III. In de jaren '50 werden er twee panden aan de Boschstraat gebouwd die er tegenwoordig nog staan en typerend zijn voor het bouwen in die tijd; de showroom (architect Jan van Erven Doorens) en het kantoorgebouw (architectenbureau Postma uit Deventer). Over de herkomst van de naam 'de Eiffel' bestaan verschillende theorieën. Een ervan luidt: de bouw van het eerste blok in 1929 vond plaats met een houten steiger, met kruisverbindingen voor de stabiliteit. Vanaf de Markt leek dit (met enige fantasie) op een constructie die te vergelijken was met de Eiffeltoren. Servé Minis

Bij kruising Maagdendries-Frontensingel oversteken
Fietspad volgen, rechts naar stoplichten kruising Statensingel
Oversteken, fietspad in noordelijke richting volgen

Oversteken, fietspad in noordelijke richting volgen
Passeer Meubelboulevard René Pans langs de linkerzijde
Rechtdoor tot einde fietspad

De Sphinx vertrekt eind 2006 naar de Beatrixhaven. Het terrein wordt opengelegd en opnieuw ingericht als binnenstedelijk gebied met woningen, kantoren en winkels. Opmerkelijk is dat de oprichting van de aardewerkfabriek van Regout in de 19e eeuw steeds dwong tot de stichting van andere bedrijfjes, hetzij omdat bepaalde grond- en hulpstoffen in Nederland niet geproduceerd werden en invoer vanuit België onmogelijk was of te duur, hetzij omdat de kwaliteit van het Nederlandse product te wensen overliet. De gebouwen die hier (gedeeltelijk achter de muur staan) zijn veelal in dezelfde stijl gebouwd. Het zijn grote gebouwen met meerdere verdiepingen en vaak dezelfde ramen. De oorspronkelijk, gietijzeren ramen met variabele ruitindeling zijn rechthoekig met een afgeronde bovenkant, de vensterbanken zijn van Naamse steen. Wanneer men 19e eeuwse tekeningen bekijkt van fabrieken in het grensgebied, in Aken, Luik, Hasselt en Maastricht, dan valt op dat er veel overeenkomsten met de fabrieken van Regout zijn.

Links van het fietspad bevinden zich de Hoge Fronten. De Hoge Fronten zijn restanten van vestingwerken waarvan de bouw startte tussen 1632 en 1645 volgens het Oud-Nederlands stelsel. In 1992 werden de Hoge Fronten aangewezen als 'Beschermd Natuurmonument'. Het hele gebied is 15 hectare groot en bestaat uit aarden wallen, die deels versterkt zijn met muren en droge grachten. Een uitgebreid gangenstelsel is ondergronds aanwezig, de zogeheten kazematten.
Rechts aan de overkant ziet u het leegstaande, markante gebouw van de Rubberindustrie (rijksmonument) van architect Jan Gerko Wiebenga (1886-1974). De werken van deze architect worden toegeschreven aan 'Het Nieuwe Bouwen'. Deze stijl wordt gekenmerkt door een strakke, functionalistische indeling van de ruimte en het gevelvlak. Horizontale en verticale accenten bepalen het aanzien van de ontwerpen waarbij gebruik is gemaakt van moderne materialen als beton, staal en grote glasvlakken. Licht, lucht en functionaliteit zijn hier essentiële begrippen. Het gebied van de Hoge Fronten biedt onderdak aan tal van zeldzame soorten dieren en planten. Zoals de kerkuil en de wijngaardslak. Vooral de aanwezigheid van de zeer zeldzame muurhagedis is echter een van de belangrijkste redenen dat de Hoge Fronten beschouwd worden als een belangrijk natuurmonument. De Hoge Fronten vormen de best bewaarde delen van de Maastrichtse buitenwerken, en worden meestal als de Linie van Du Moulin

omschreven. De N.V. Bataafsche Rubber Industrie Radium werd gebouwd in 1933. Tot WO II werd het bedrijf ieder jaar uitgebreid. Uit concurrentieoverwegingen werd de failliette Holland-Radiumfabriek gekocht in 1937. De merknaam Radium werd na WO II dominant als merknaam. Ook na de oorlog groeide het bedrijf fors. Toch oordeelde de directie dat de fabriek niet genoeg opleverde om zelfstandig te blijven bestaan. In 1959 kwam het tot een overname door Vredestein. De schoorsteen, die temidden van de leegstaande gebouwen staat, draagt nog de naam Radium Rubber.

Afstappen en Zebrapad oversteken (Fort Willem Weg)
Links fietspad bergop tot aan rotonde

Fort Willem is nog te bezichtigen van de buitenkant. De speeltuin Fort Willem bestaat nu 60 jaar. Ter beveiliging van het noordelijk vestingfront werd tussen 1815 en 1818 op de Caberg het Fort Koning Willem gebouwd. Samen met het Fort Sint Pieter kon het een kruisvuur voor de westelijke Hoge Fronten linie leggen; bovendien bestreek het de noordelijke flank van de Nieuwe Bossche Fronten tot aan de Maas. Fort Willem is een gedetacheerd vestingwerk op een vijfhoekig grondplan. Het had geen mijnengangenstelsel en de verbindingen met de stad verliepen via de Kastanjelaan. De Kastanjelaan bestaat nu nog.

Bij rotonde rechtsaf Brusselseweg
Brusselseweg volgen, volgende twee rotondes rechtdoor oversteken tot aan bedrijventerrein
Rechtsaf Postwagenstraat (doodlopende straat)
Hier heeft u een ongelooflijk 'Belvédère' (mooi uitzicht)

Op de plek waar nu de groeve Belvédère ligt, was vroeger een heuvel met die naam. Eind 18e eeuw is op de top van die heuvel een villa gebouwd, Villa Belvédère of Chateau de Belvédère. De villa staat vermeld op een kadastrale kaart uit 1867. De ondergrond was nodig voor de productie van baksteen. De villa moest hiervoor wijken en de heuvel is daarna helemaal afgegraven. Pal langs de Brusselseweg bevindt zich een bunker, die herinnert aan de Tweede Wereldoorlog. Aan de andere kant van de weg ligt, verscholen tussen het groen, een herinneringssteen voor de oudste bewoners van Nederland, die circa 250.00 jaar geleden in Belvédère moeten hebben geleefd: de Homo Belverderiensis. Door grindwinning op het terrein van de voormalige steenfabriek 'De Belvédère' kwamen in de jaren tachtig van de vorige eeuw de inmiddels wereldberoemde vondsten aan het licht. Het gaat om bijna ongeschonden sporen van menselijke aanwezigheid uit het Paleolithicum: de Oude Steentijd. De geborgen vuistbijlen, messen en schrabbers en de daarbij behorende vuursteenafslagen vormen de oudste sporen van menselijke aanwezigheid in Nederland. De bodem onder de gedenksteen aan de Brusselseweg is nog niet vergraven. Wie weet welke vondsten hier nog op 10 tot 15 meter diepte verborgen liggen. Wim Dijkman, conservator archeologie Gemeente Maastricht

Terug naar Brusselseweg, rechtsaf weg blijven volgen in noordelijke richting, richting Lanaken

Aan de rechterkant bepalen de enorme windturbines in het Lanakerveld (B) het landschap. De masten zijn 100 meter hoog en eén blad is 40 meter lang. De turbines verzorgen jaarlijks het energie, gelijk aan het verbruik van 4500 gezinnen. De gemeente Lanaken spreekt over 'kathedralen van groene energie'

Rechtdoor
Na het spoorweg-viaduct gaat de Brusselseweg op de grens over in de Maaseikersteenweg

Op Maaseikersteenweg eerste straat rechts: Oude Heirbaan
Einde van de straat rechtsaf, opgepast! Er is hier geen fietspad
Brug Zuid-Willemsvaart oversteken
Na de brug, afstappen en oversteken, de (voor auto's) doodlopende Sapstraat in.
Let op: onoverzichtelijke situatie

Rechts van het fietspad ligt de Belvédèreberg. Het gebied wordt gekenmerkt door de hoogteverschillen ten opzichte van het vlakke Bosscherveld (oplopend van 10 tot 20 meter en meer). In vergelijking met het Frontenpark en de Steilrand behoudt de berg een ruiger, natuurlijker en opener karakter en blijft een onbebouwd landschap. Konijnen, vossen en fazanten hebben nu nog het rijk alleen op 'de berg'. Er wordt een biotoop gecreëerd voor de muurhagedis die zich hier zou kunnen vestigen. Via Spoorlijn 20 kunnen de hagedissen zich verplaatsen, het zal echter nog jaren duren voordat dit ook gebeurt. In de toekomst zullen hier schapen of Galloway-runderen grazen. De Belvédèreberg is ontstaan door het met voornamelijk huishoudelijk afval, volstorten van een voormalige kleigroeve (tot 1993). De spoorbrug X22 is een ontwerp van Van de Berg en J. Kool uit 1856.

De spoorlijn vormt net als de Zuid-Willemsvaart een van de structurerende elementen in Belvédère. De Zuid-Willemsvaart is tussen 1817 en 1826 gegraven en vormde een eeuw lang een belangrijke verbinding tussen het Luikse industriebekken en het noorden van Nederland, in het bijzonder de Hollandse zeehavens. Maastricht vormde daarin de spil.

Einde Sapstraat links, Maasdijk volgen, knooppunt 53, Kempen en Maasland
Rechtdoor tot aan kruising

Op kruising rechtsaf richting Herbricht
Na Café Maasvallei richting Uikhoven, knooppunt 53

De Maas behoort, met haar lengte van 925 kilometer, tot een van de belangrijkste rivieren van Europa. Ze ontspringt in Frankrijk op het plateau van Langres en stroomt vervolgens door België en Nederland tot ze in de Noordzee uitmondt. In tegenstelling tot de Rijn is de Maas een echte regenrivier. Ze wordt gevoed met regenwater dat van de heuvels stroomt, niet door het smeltwater van gletsjers in de bergen. De waterstand wordt alleen beïnvloed door de hoeveelheid regen die valt. In periodes met hevige regenval kan de waterstand snel stijgen, hetgeen leidt tot forse overstromingen.
Bij Maastricht heeft de oude Maasarm haar natuurlijke loop hervat en 'meandert' door het landschap. Indien er voldoende water is in de zomer, is het mogelijk om met een kayak stroomafwaarts te gaan tot aan Berg aan de Maas. U fietst nu door het natuurpark 'Hochterbampd' en passeert enkele wildroosters.

helemaal vrijstaand (zonder plint)

Het bootje dat u links langs de kade ziet is een horecagelegenheid aan de Zuid-Willemsvaart (via de brug, linksaf, bereikbaar). In Herbricht kunt u pauzeren bij Café Maasvallei. Tegenover het terras ligt een omheinde speeltuin.

Uikhoven
Fietspad langs de Maas blijven volgen tot aan het voetveer (knooppunt 52)
Maas oversteken met het pontje naar Geulle aan de Maas

Het pontje is dagelijks in bedrijf van juni tot half september. De vaartijden zijn van 9.30 tot 22.30 uur. Meer informatie is te verkrijgen bij Café Udekhoven: 0032 8971 4935. Tijdens de zogenaamde Kiezelfeesten vaart het pontje ook 's nachts.

Bij het poortje in de weide rechtsaf (Aan de Maas)
Eerste straat links (Visweg), eerste straat rechts (Molenweg)
Einde Molenweg scherp rechtsaf (langs het Julianakanaal)

Geulle aan de Maas Geulle ontleent zijn naam aan het riviertje de Geul, dat vroeger onder of tegenover het dorp in de Maas stroomde, maar dat nu ongeveer 5 km zuidelijker uitmondt, aan het Voulwames te Bunde. Het zou kunnen zijn dat de Maas de bedding van de Geul heeft overgenomen. De geschiedenis van de Maasdorpen beslaat een indrukwekkende periode van duizenden jaren. Op diverse plaatsen zijn vondsten gedaan die wijzen op nederzettingen van de Bandkeramiekers. Zij leefden 3000 jaar vóór Christus. Met meer zekerheid valt aan te nemen, dat Kelten en Eburonen in deze streek gewoond hebben en dat hun overheersers, de Romeinen, gebruik maakten van de strategisch gelegen heuvels. Een van de Romeinse heirbanen, van Tongeren naar Nijmegen, zou via de Snijdersberg en Moorveld hebben gelopen.

Eerste weg rechts; het gehucht Voulwames rechts laten liggen
Links de Hartelsteinveld-weg volgen (langs het kanaal)
Einde weg rechts (Bundervoetpad)

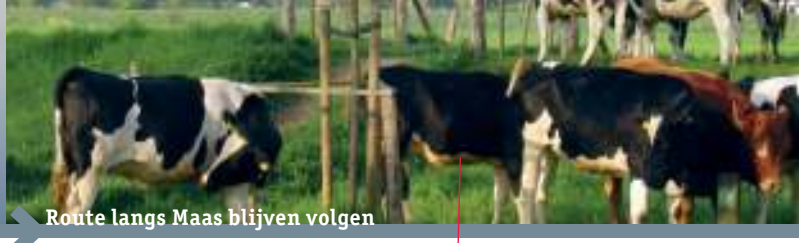
Volg nu Fietsroute Lfa 3a (Maasroute) door Itteren heen
Volg Ruijterstraat
Volg bocht naar links: Pasestraat
Direct na het dorp, ter hoogte van kapel rechtsaf: Daalstraat tot aan de Maas
Route langs Maas blijven volgen

De woongebieden Geulle aan de Maas en Voulwames (Bunde) liggen gedeeltelijk in de uiterwaarden van de Maas. Wanneer in Noord-Frankrijk en de Belgische Ardennen langdurig veel regen valt, moet er zoveel water worden afgevoerd, dat het waterpeil in de Maas snel stijgt. Ondanks de verhoogde dijken kunnen de inwoners van Voulwames en Geulle aan de Maas bij een stijgende Maas in en om het huis last krijgen van opkomend kwelwater of grondwater. Bij echt extreem hoge waterstanden (meer dan 46 meter boven NAP) kan het water over de dijk stromen en het bewoonde gebied overstromen. Rond de Kerst van 1993 en 1995 steeg de Maas tot een recordhoogte. Voulwames en Geulle aan de Maas ondervonden veel last van de overstromingen. Na de ramp van 1993 werden dijken verhoogd en verzwaard en kademuren vernieuwd.

Een verruiming van de rivier bij Itteren moet leiden tot een betere bescherming tegen hoogwater én natuurontwikkeling www.maaswerken.nl
In Itteren staat grenspaal nummer 107. Er bestaan echter twee palen met het nummer 107. Eén paal staat aan de Nederlandse kant en de andere aan de Belgische kant. Uit het in het Frans geschreven procesverbaal waarin staat opgetekend waar de palen zijn neergezet, blijkt dat bij Itteren een doorwaadbare plaats was in de Maas, precies tegenover Kasteel Hocht aan de Belgische kant. Vroeger werd hier de oversteek gemaakt om naar Lanaken te gaan. De oevers van de Maas zijn sinds de Middeleeuwen in gebruik als landbouwgrond. Itteren was een van de plaatsen in deze regio met een middeleeuwse bewoningskern.

Route langs Maas blijven volgen

Route langs Maas blijven volgen

De Grensmaas vormt de natuurlijke grens tussen Nederlands- en Belgisch-Limburg en volgt hier al eeuwenlang haar oorspronkelijke bedding tussen Borgharen en Roosteren (45km). Op dit traject is geen scheepvaart mogelijk en er zijn geen sluizen. Dat maakt de rivier en haar uiterwaarden tot een uniek landschapselement.
Dit gebied ondergaat de komende vijftien jaar grote veranderingen. Het project 'Grensmaasplan' werd door de provincie Limburg in 2001 vastgesteld en moet leiden tot de ontwikkeling van tenminste 1000 ha nieuwe natuur. Verder zal er tijdens het project zo'n 53 miljoen ton grind gewonnen worden.
Met de uitvoering van dit project worden drie doelstellingen in een keer gehaald: bescherming tegen hoogwater, grindwinning in het belang van de economie én natuurontwikkeling. In Bosscherveld zal een gevarieerd en dynamisch waterpark ontstaan met zand- en grindbanken en nevengeulen. Op deze manier kan de rivier weer het karakter aannemen van het oorspronkelijke landschap. Ooibossen zullen snel groeien langs de oevers, terwijl eiken, essen en iepen zich zullen vestigen op drogere delen. Na lange afwezigheid zullen veel bijzondere dieren- en plantensoorten weer terugkomen naar Bosscherveld. Dit natuurgebied zal bij uitstek geschikt zijn voor fietsers en wandelaars.

Vanaf deze plek heeft u een goed zicht op Belvédère. De Belvédèreberg springt het meest in het oog. Heel duidelijk zijn de hoogteverschillen in het gebied te zien; op sommige plaatsen bedragen die wel 10 meter. Vanaf de Belvédèreberg loopt het landschap in de richting van de stad en van de Maas geleidelijk af. Maastricht wordt nu 'ingesloten' door twee kunstmatig geconstrueerde heuvels; de Belvédèreberg aan de Noordkant en de Observant aan de Zuidkant.
Het gedeelte van het Grensmaasgebied dat bij Belvédère hoort, is het industrieel ingerichte (schier-)eiland ter hoogte van Sluis 20. In tegenstelling tot wat men zou verwachten van een voormalig industrieterrein, valt op dat een groot gedeelte van het gebied omschreven kan worden als 'groen en waterrijk.'

Volg Daalstraat door Borgharen
Weg volgen tot aan Overlaat/Stuw
Scherpe bocht naar links
Richting Sluis Limmel
Julianakanaal oversteken
Rechtsaf

Om Borgharen in de toekomst beter te beschermen tegen hoogwater, is verbreding van de Maas noodzakelijk. Dat gebeurt ten zuiden, westen én noorden van het dorp. De stroomgeul wordt er verbreed en de weerden (de hogere delen die bij hoogwater als eerste overstromen) worden verlaagd. Bij het verbreden van de rivier wordt grind gewonnen. De dekgrond en de overige grond die onverkoopbaar is, worden terug gestort in een dekgrondberging ten noorden van het dorp. Na uitvoering ontstaat een natuurgebied dat in verbinding zal staan met Itteren. www.maaswerken.nl De stuw van Borgharen is de eerste Nederlandse stuw die de hoogte van het Maaswater regelt. De stuw werd in 1930 gebouwd door Rijkswaterstaat naar een ontwerp van ir. O. Reich. Bij hoge afvoer van de Maas kan de sluis helemaal opengezet worden. De bediening van de stuw gebeurt vanuit de bedieningspost in Borgharen. Vanuit deze post worden ook de Sint Servaasbrug en de Sluis Bosscherveld bediend. De post heeft verder in het waterbeheer als taak het Maaswater te verdelen over de Grensmaas, het Julianakanaal en de Zuid-Willemsvaart. Naast de stuw ligt nog een klein sluisje, niet toegankelijk voor reguliere scheepvaart. Hier kunnen metingen verricht worden.

Borgharenweg langs kanaal volgen
Rechtdoor tot aan de Noorderbrug
Onder Noorderbrug door
Bij stoplichten rechtsaf
richting Maas
Fietspad volgen

Borgharen is een wijk van Maastricht, die vaak nog als zelfstandig dorp wordt gezien. De wijk is ingesloten tussen twee wateren: het Julianakanaal en de Maas. Tot 1970 was Borgharen een zelfstandige gemeente, waarna het door Maastricht werd geannexeerd. Het kasteel Borgharen dateert uit de 15e-18e eeuw. In het gebouw zijn resten van een toren van het oorspronkelijke Middeleeuwse gebouw opgenomen.

Rechts achter Tankstation/Opelgarage ‘voetpad- fietspad’ volgen langs Maas

Aan de overkant van de Maas ligt Sappi (South African Pulp & Paper Industry) een internationaal opererend papierbedrijf. De Nederlandse tak van Sappi bestaat uit het in 1997 aangekochte KNP Leykam. De papierfabriek Lhoëst-Weustenraadt en Cie kreeg in de volksmond de naam: ‘t Lómmelefebrik’, omdat vroeger grote hoeveelheden lompen werden gebruikt bij de fabricage van papier. Op de plek waar nu de papierfabriek staat, lag eeuwen geleden de commanderij Nieuwe Biesen. Dit klooster van de Duitse Orde werd bij de belegering door de Fransen in 1795 grotendeels verwoest. De restanten van het kloostercomplex wisselden diverse keren van eigenaar. In 1850 werd hier de eerste papierfabriek opgericht onder de naam Lhoëst – Weustenraad & Cie. Na de Tweede Wereldoorlog sloeg de fabriek een nieuwe weg in. In het kader van het Marshallplan werd directeur Lhoëst uitgenodigd voor een bezoek aan de VS. Daar maakte hij onverwacht kennis met het zogenaamde gestreken papier (papier voorzien van een of meerdere lagen coating). KNP werd de eerste in Europa die gestreken papier ging produceren, hetgeen een succes bleek.

Voor de ‘Maastricht Music Hall’ linksaf

Aan de Maas ligt het voormalige Landbouwbelang met een aantal verlaten fabriekshallen, dat bij uitstek geschikt is voor een samenhangende ontwikkeling (hotel, kantoren, publieksfuncties).

Na 100 meter rechtsaf fietspad volgen over Wilhelminabrug
Rechtsaf Maasboulevard volgen

De Wilhelminabrug werd in de jaren 1930-1932 gebouwd naar het ontwerp van rijksbouwmeester G. Bremer. Deze stenen brug werd één dag voor de bevrijding van Maastricht op 13 september 1944 opgeblazen. Een van de meest ingrijpende infrastructurele veranderingen in de omgeving van De Sphinx was de aanleg van de Maasboulevard omstreeks 1980, met de daarop aansluitende brug over het Bassin. Het Bassin verloor zijn betekenis als transporthaven met de demping van het kanaal naar Luik in 1963.

Bij stoplichten Maasboulevard blijven volgen
Over Ophaalbrug
Tot einde van de weg
Eindpunt Infocentrum Belvédère, Bassin 100

einde

Welkom op de terrassen van het Bassin!

De historische binnenhaven Bassin is enkele jaren geleden in ontwikkeling genomen en als haven voor pleziervaartuigen heropend. De binnenhaven wordt omzoomd door diepe, gewelfde werfkelders waarin winkels en horeca zijn gevestigd. Het Bassin is een belangrijk overgangsgebied naar Belvédère. Het Eiffelgebouw bepaalt vanaf dit punt voor een belangrijk deel het beeld van het Bassin. In de jaren 1824-1825 werd het Bassin gegraven aan de Boschstraat. Het Bassin was een komvormige binnenhaven, omringd door een aarden talud. De industriële activiteiten die hier plaats vonden, werden in veel gevallen geïnitieerd door Petrus Regout (1801-1878). Veel van de fabrieksarbeiders in 19e eeuws Maastricht woonden hier onder erbarmelijke omstandigheden, die in de loop van de eeuw nog verergerden vanwege de groeiende bevolking in Maastricht. Nog niet zo heel lang geleden was het Boschstraatkwartier Oost nog een krottenbuurt. Nog tot in de jaren zeventig van de twintigste eeuw stonden hier en elders veel onbewoonbaar verklaarde woningen.
Aan de rechterkant ligt de elektrische centrale (wit gebouw), in de volksmond 'Ketelhuis' genoemd, die gebouwd werd in 1910. De elektrische centrale en de aangrenzende werkplaatsen zijn sinds 1996 als rijksmonument beschermd.

Met dank aan
Wim Dijkman, *Gemeente Maastricht*
Ingrid Evers
Servé Minis, *Gemeente Maastricht*
Lex Rijfkogel, *Nazorg Limburg*

Juni 2006

WOM Belvédère is een samenwerkingsproject van de Gemeente Maastricht, ING Real Estate en BPF Bouwinvest

Concept en inhoud
Studio Kernland, Maastricht
Ontwerp
Piet Gerards i.s.m. Janneke Vlaming (BPG), Heerlen/Amsterdam
Druk
Van Grinsven drukkers, Venlo
Beelden
(*hier alle beeldbronnen vermelden*)